

Enhed		Samlenotat til ECOFIN 27. januar 2015	
International Øko- nomi			
Sagsbehandler DEPTLK	1.	Investeringsplan for Europa: Kommissionens forslag til en europæisk fond for strategiske investeringer - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM(2014)903, KOM(2015)10 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet, Erhvervs- og Vækstministeriet og Finansministeriet	Følger
Koordineret med			
Sagsnr. 2015 - 75	2.	Præsentation af det lettiske formandskabs arbejdsprogram - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 2
Doknr. 197845			
Dato 16-01-2014	3.	Præsentation af Kommissionens arbejdsprogram - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM(2014)910 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 14
	4.	Økonomisk styring - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM(2014)905, KOM(2015)12 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 16
	5.	Forberedelse af G20-møde den 8.-10. februar 2015 - <i>Godkendelse af fælles EU holdning</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 24
	6.	Forordning om benchmark-indeks på det finansielle område - <i>Tidlig forelæggelse</i> KOM(2013)641 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	Side 27

Dagsordenspunkt 2: Præsentation af det lettiske formandskabs arbejdsprogram

Resumé

Letland varetager EU-formandskabet i 1. halvår af 2015. Det lettiske formandskab vil præsentere sit arbejdsprogram på ECOFIN d. 27. januar.

Baggrund

Letland har EU-formandskabet i 1. halvår af 2015. Det lettiske formandskab skal præsentere sit arbejdsprogram på ECOFIN d. 27. januar 2015. Præsentationen ventes efterfulgt af en drøftelse af formandskabets arbejdsprogram og prioriteter.

De overordnede prioriteter for det lettiske formandskab er i) et konkurrencedygtigt Europa ii) et digitalt Europa iii) og EU's eksterne politik.

De centrale prioriteter for det lettiske formandskab på ECOFIN's område er at styrke investeringerne, væksten og beskæftigelsen. Centralt herfor er implementeringen af Kommissionens investeringsplan, øget fokus på strukturreformer og en stabilitetsorienteret finanspolitik.

Der henvises i øvrigt til bilag 1 for en oversigt over verserende sager i ECOFIN.

Indhold

Økonomisk-politisk samarbejde

Implementeringen af Kommissionens investeringsplan bliver en vigtig prioritet for det lettiske formandskab, som vil arbejde for at opnå enighed om den relevante lovgivning i juni 2015.

Formandskabet vil også prioritere arbejdet med det økonomisk-politiske samarbejde i EU, herunder implementeringen af det europæiske semester i 2015, og fokusere på vækst- og jobskabende strukturreformer. Der vil blive gennemført en evaluering af de styrkede finanspolitiske og økonomiske regler vedtaget i lyset af krisen (six-pack og two-pack) og fulgt op på overvejelserne om videreudvikling af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU).

Formandskabet ventes endvidere at prioritere det løbende arbejde i relation til Stabilitets- og Vækstpagten, herunder vurdering af tiltagene i de lande, der har henstillinger inden for rammerne af EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud (EDP-proceduren).

Det styrkede banksamarbejde og regulering af den finansielle sektor

Implementeringen af den allerede vedtagne lovgivning vedr. det styrkede banksamarbejde ("bankunionen") forventes at blive en vigtig prioritet for det lettiske formandskab. Efter vedtagelsen af det fælles tilsyn (SSM) i oktober 2013 nåede Rådet og Europa-Parlamentet frem til en aftale om den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter (SRM) i marts 2014. SSM blev iværksat i november 2014. Den fælles afviklingsmekanisme er blevet etableret og vil gå i gang med afviklingsplanlægning fra januar 2015. Afviklingsværktøjerne i SRM, herunder den fælles afviklingsfond, kan anvendes fra 1. januar 2016. Der blev opnået enighed om rammerne for kreditinstitutternes bidrag til afviklingsfonde i december 2014.

Mht. den finansielle regulering ventes formandskabet bl.a at prioritere arbejdet med Kommissionens forslag vedr. strukturreform af banksektoren (opfølgning på Liikanen-rapporten). Derudover vil direktivet om revision af betalingstjenestedirektivet (PSD II) blive behandlet mhp. enighed, mens formandskabet vil forsøge at afslutte forhandlin-

gerne med Europa-Parlamentet vedr. forordning om indeks brugt som benchmarks til at fastsætte referencerenter og vedr. revision af direktivet om hvidvaskning af penge (AMLD/AMLR).

Skatte- og afgiftssager

På skatteområdet vil det lettiske formandskab arbejde for at sikre fair beskatning og bekæmpe skattesnyd og -unddragelse. Vigtige elementer heri ventes at blive EU-tiltag på basis af OECD's BEPS-initiativ på selskabsområdet (Base Erosion and Profit Shifting) og behandlingen af Kommissionens kommende direktivforslag om automatisk udveksling af information til andre landes skattemyndigheder vedr. grænseoverskridende skatteaftaler med virksomheder. Kommissionen forventes at fremsætte forslaget i løbet af 1. halvår af 2015. Formandskabet vil også fortsætte arbejdet med direktivet om et fælles konsolideret skattegrundlag for selskaber (CCCTB).

Formandskabet forventes at sætte forslaget om et forstærket samarbejde vedrørende en afgift på finansielle transaktioner (FTT) på ECOFIN's dagsorden afhængigt af drøftelsen om det forstærkede samarbejde.

Andre sager

ECOFIN vil under lettisk formandskab skulle forberede og følge op på møder i DER, forberede fælles EU-input og holdninger til IMF og G20-møder for finansministre og centralbankchefer under Tyrkiets G20-formandskab og evt. drøfte videre reformer af IMF.

Mht. til EU's budget ventes formandskabet at prioritere decharge-proceduren for 2013-budgettet, revision af den flerårige finansielle ramme (MFF) som følge af MFF-forordningens artikel 19 (overførsel af ikke-forpligtede strukturfonds- og landdistriktsmidler) samt tilpasninger af 2015-budgettet i lyset af investeringsplanen. Desuden skal Rådet i løbet af februar fastlægge retningslinjer for EU's 2016-budget. Endelig skal Rådet nå til enighed om en rådsholdning til EU's 2016-budget i 1. halvår af 2015.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentets holdning er ikke kendt.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Formandskabets arbejdsprogram for ECOFIN har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Statsfinansielle konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår af 2015 vil imidlertid kunne have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår af 2015 vil imidlertid kunne have samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen ventes at kunne støtte det lettiske formandskabs arbejdsprogram og prioriteter. Holdninger til de konkrete sager fastlægges efter de normale procedurer, efterhånden som sagerne måtte blive aktuelle.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at kunne støtte det lettiske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 1. halvår af 2015.

Bilag 1: Oversigt over igangværende ECOFIN-sager

Økonomisk-politiske sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
En investeringsplan for Europa	<p>Kommissionen fremlagde d. 26. november 2014 en meddelelse med et forslag til investeringsplan for Europa, herunder et forslag om at oprette en europæisk strategisk investeringsfond (European Fund for Strategic Investments – EFSI). Kommissionens plan indebærer særligt følgende:</p> <ul style="list-style-type: none">• Oprettelsen af EFSI, som forudses potentielt at kunne mobilisere op til 315 mia. euro i yderligere investeringer over de kommende tre år (2015-17). Dette svarer til ca. 0,8 pct. af BNP for hvert af de tre år.• EU-midler og midler fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) på 21 mia. euro (garantier på 16 mia. euro fra EU-budgettet og 5 mia. euro fra EIB) skal understøtte (geare) 15 gange så meget privat kapital (21 mia. euro x 15 = 315 mia. euro).• Der skal etableres en troværdig portefølje af projekter til udvikling og gennemførelse (project pipeline), som sammen med et program for teknisk assistance fra Kommissionen og EIB skal føre investeringer til de områder, hvor der er størst behov for dem.• En handlingsplan for at fjerne regulatoriske barrierer for investeringer, bl.a. på det finansielle område. <p>Formålet med investeringsplanen, herunder EFSI, er ifølge Kommissionen at fremme investeringerne i EU og virksomheders adgang til finansiering. EFSI skal således målrettes projekter, som kan fremme jobskabelse, langsigtet vækst og konkurrence.</p> <p>Arbejdet med udmøntning af Kommissionens investeringsplan ventes at pågå under det lettiske formandskab samt under efterfølgende formandskaber. Kommissionen har d. 13. januar 2015 i opfølgning på sin meddelelse om investeringsplanen fremsat et forslag til forordning om etablering af EFSI. Et arbejde på politisk og teknisk niveau om EFSI-forslaget ventes indledt i januar 2015. Det er hensigten, at EFSI kan være operationel medio 2015.</p>
Evaluering af six-pack/two-pack og fleksibilitet i Stabilitets- og Vækstpagten	<p>Siden starten af krisen har EU gennemført betydelige reformer af det økonomiske samarbejde, herunder gennem six-pack'en og two-pack'en, som bl.a. styrkede Stabilitets- og Vækstpagten og indførte en ny procedure for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer.</p> <p>I november 2014 offentliggjorde Kommissionen en rapport om six-pack'en og two-pack'en, som udgjorde første skridt i en evalueringsproces mht. de foreløbige erfaringer med pakkerne. Processen ventes at fortsætte i 2015.</p> <p>Der ventes endvidere drøftelser om anvendelse af den indbyggede fleksibilitet i Stabilitets- og Vækstpagten indenfor de nuværende finanspolitiske rammer.</p>
Styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU (ØMU)	<p>Der har på Det Europæiske Råd (DER) løbende siden krisen været drøftelser af yderligere styrkelser af ØMU'en, herunder senest muligheden for at styrke koordinering og gennemførelse af reformer, men uden at det hidtil har udmøntet sig i konkrete</p>

	<p>initiativer, som der har været enighed om.</p> <p>Arbejdet med udvikling af ØMU'en vil fortsætte i første halvår 2015 (på uformelt DER i februar og DER i juni) med udgangspunkt i kommende overvejelser fra Kommissionen i samarbejde med formændene for hhv. eurogruppen, DER/euro-topmødet og ECB. Der foreligger endnu ikke nye udspil.</p>
Det Europæiske Semester og Europa 2020 strategien	<p>Formålet med det Europæiske Semester er at styrke "ex ante koordination" af den økonomiske politik, dvs. drøftelser af EU-landenes økonomiske politik forud for vedtagelsen af national politik.</p> <p>Det Europæiske Semester 2015 indledtes med Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2015 i november 2014. Vækstundersøgelsen vil danne udgangspunktet for horisontale drøftelser af de økonomiske udfordringer i EU frem til det årlige økonomiske topmøde på DER i foråret 2015, hvis formål det er at udstikke politiske anbefalinger til EU-landene som helhed mht. makroøkonomisk politik, herunder finanspolitik, strukturpolitik mv. EU-landene afleverer herefter i april deres stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, som tager højde for retningslinjerne fra DER.</p> <p>Kommissionen offentliggjorde ligeledes i november 2014 som led i makroudbalanceproceduren den såkaldte varslingsrapport ('Alert Mechanism Report'), som skal vurdere udviklingen i en række makroøkonomiske og finansielle indikatorer i landene og identificere lande, som har ubalancer eller er i fare for at opbygge ubalancer. Kommissionen gennemfører i foråret 2015, under henstyngten til Rådets vurdering af varslingsrapporten, en dybdegående analyse af lande, som ifølge Kommissionens vurdering har eller er i fare for at blive påvirket af ubalancer. De dybdegående analyser vil kunne give anledning til forslag til Rådet om anbefalinger eller henstillinger om at korrigere ubalancerne (makroudbalanceprocedurens korrigerende del), afhængig af de identificerede ubalancers karakter.</p> <p>Kommissionen ventes i marts 2015 at offentliggøre én samlet økonomisk analyse for hvert EU-land. Analysen vil omfatte dels Kommissionens vurdering af landenes opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger, dels de dybdegående analyser under makroudbalanceproceduren, jf. ovenfor. Kommissionen ventes i maj 2015 at fremlægge udkast til rådsudtalelser om landenes programmer og landespecifikke anbefalinger. På den baggrund vedtager ECOFIN i juni rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne og vedtager landespecifikke anbefalinger under Traktatens artikel 121 (og artikel 136 for eurolandene). Senere i juni endosserer DER de landespecifikke anbefalinger.</p> <p>Det lettiske formandskab ventes at prioritere gennemførelsen af det Europæiske Semester for 2015.</p> <p>Kommissionen offentliggjorde i marts 2014 en meddelelse om status for Europa 2020-strategien og har i oktober 2014 afsluttet en offentlig høring om den videre udvikling af strategien. Europa 2020 blev ligeledes drøftet i flere rådsformationer, herunder ECOFIN, i løbet af efteråret. Rådets drøftelser blev sammenfattet en synteserapport fra formandskabet til DER i december 2014. Høringen og synteserapporten skal ses som input til den planlag-</p>

	<p>te midtvejsevaluering af strategien i 2015. Kommissionen ventes at komme med konkrete anbefalinger til forbedring af strategien i starten af 2015. Midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien ventes drøftet i flere rådsformationer, herunder ECOFIN, og på DER under det lettiske formandskab.</p>
Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten	<p>ECOFIN foretager løbende vurderinger af landenes efterlevelse af Stabilitets- og Vækstpagten, herunder landenes henstillinger.</p> <p>11 EU-lande har fortsat henstillinger under EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud med frister i 2014, 2015 og 2016. ECOFIN ventes i marts 2015, efter offentliggørelsen af EU-Kommissionens vinterprognose med skøn for den budgetmæssige udvikling i EU-landene i 2014-2016, at vurdere landenes foreløbige implementering af eksisterende henstillinger og pålæg. Det kan give anledning til rådsbeslutninger om fristforlængelser, hvis betingelserne er til stede, eller om optrapning af proceduren, hvis landenes indsats vurderes mangelfuld.</p>
Forordning om EU's betalingsbalancefacilitet	<p>Kommissionen har i juni 2012 fremsat forslag til ny forordning vedr. EU's betalingsbalancefacilitet for mellemfristet finansiel assistance til ikke-eurolande. Forslaget har bl.a. til hensigt opdatere og ajourføre forordningen i lyset af, at EU- og eurolandene i lyset af krisen har etableret forskellige finansieringsmekanismer, herunder den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) for eurolandene, samt EU27's finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM).</p> <p>Rådet behandlede forordningsforslaget under det litauiske formandskab, idet der dog ikke kunne opnås enighed. Der er således aktuelt ikke enighed om forordningsforslaget. Forslaget er ikke blevet behandlet under det græske eller det italienske formandskab. Forhandlingerne vil kun muligvis blive videreført under det lettiske formandskab.</p>
EU's budget	<p>Rådet skal i løbet af februar fastlægge retningslinjerne for EU's 2016-budget. Det forventes, at retningslinjerne bliver tiltrådt på ECOFIN d. 17. februar.</p> <p>Kommissionen ventes herefter at fremlægge sit foreløbige forslag til EU's budget for 2016 i løbet af juni. Der stiles mod en aftale med EP om EU's budget for 2016 på Budget-ECOFIN i november.</p>
Decharge	<p>Revisionsrettens årsrapport om implementeringen af EU budgettet i 2013, blev præsenteret på ECOFIN den 9. december 2014. Rapporten danner grundlag for dechargeproceduren, hvor Europa-Parlamentet, efter henstilling fra Rådet, meddeler Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen.</p> <p>Detaljerede drøftelser om årsrapporten pågår i januar og februar og Rådets henstilling til Europa-Parlamentet forventes behandlet på ECOFIN den 17. februar, hvor formandskabet vil søge at opnå enighed herom.</p>

Finansielle sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
-----------------------	---------------

Grøn bog om kapitalmarkedsunionen	Arbejdet med etablering af en såkaldt "kapitalmarkedsunion" har særlig strategisk relevans og vil være en af hovedprioriteterne for den nye kommissær for finansiel stabilitet. Kapitalmarkedsunionen skal ses som led i en dagsorden om at skabe vækst og beskæftigelse, herunder adgang til kapital uden om det traditionelle banksystem. En grøn bog om kapitalmarkedsunionen forventes fremlagt af Kommissionen i slutningen af februar 2015 under det lettiske formandskab. Grøn bogen forventes at være inddelt i to dele. I den ene del vil der indgå forslag om revision af nogle eksisterende regler, som allerede er besluttet, som for eksempel revision af Prospektdirektivet med det formål at sikre mindre byrdefulde regler for små og mellemstore virksomheder. Den anden del vil mere overordnet beskrive en række idéer langsigtede forslag, herunder formentlig udviklingen af et sekuritiseringsmarked. Efter høringsprocessen i relation til grøn bogen, forventes Kommissionen at fremsætte en række initiativer og lovforslag som led i at skabe en kapitalmarkedsunion.
Revision af direktiv om investorgarantiordninger (Investor Compensation Schemes – ICS)	Forslaget er fremsat i juli 2010, men har ikke været under behandling de seneste år efter, at Rådet nåede en enighed ultimo 2011. Den nye kommissær Hill har imidlertid forslaget med på listen over forslag, som han vil trække tilbage med den begrundelse, at forhandlingerne er gået i stå både i Rådet og i Europa-Parlamentet. Forslagets formål var at øge effektiviteten og sikre ensartede konkurrencevilkår i EU mht. investorgarantiordninger (i Danmark hører investorgarantiordningen sammen med indskydergarantiordningen under Garantifonden for Indskydere og Investorer), herunder dækningsniveau, finansiering og formue, udbetalingsfrister, information til investorerne mv. Investorgarantidirektivet beskytter investorer ifm. værdipapirinvesteringer mod risikoen for svig, administrative forsømmelser eller driftsfejl, som gør et investeringsselskab, fx et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut (værdipapirhandlere), som på vegne af kunder foretager handel med værdipapirer, ude af stand til at tilbagelevere kunders værdipapirer.
Forsikringsmæglerdirektivet (Insurance Mediation Directive – IMD)	Forslaget er fremsat i juli 2012 og har til formål at øge harmoniseringen på området i EU og højne forbrugerbeskyttelsen. Kommissionen anfører som begrundelse for forslaget, at det er nødvendigt med klare og fælles regler for forsikringsmæglere, hvis der skal garanteres fri udveksling på tværs af grænserne af forsikringsydelse, og forsikringstagerne skal sikres en beskyttelse på et højt niveau. Trilogforhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet påbegyndes under det lettiske formandskab, og det forventes, at der vil kunne opnås enighed under det lettiske formandskab.
Revision af betalingstjenestedirektivet (PSD II) samt forordning om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (MIF)	Forslagene er fremsat i juli 2013. Betalingstjenestedirektivet (PSD II) regulerer betalingstjenester (fx tjenester vedr. kort-, internet- og mobilbetalinger) mhp. at skabe et mere effektivt og konkurrencedygtigt betalingsmarked for forbrugere både hvad angår indenlandske og udenlandske betalinger. Forslaget har til formål at fremme den videre udvikling af et EU-marked for elektroniske betalinger. Forslaget skal opdatere og udbygge de nuværende rammer for betalingstjenester, fastsætte regler, der forbedrer gennemsigtighed, innovation og sikkerhed for detailbetalinger og forbedre overensstemmelsen mellem de nationale bestemmelser på området. Med MIF indføres der grænser (maksimum) for interbankgebyrer ved transaktioner baseret på

	<p>forbrugernes debit- og kreditkort, og tillægsgebyrer på disse typer kort forbydes. Et interbankgebyr er et gebyr, der betales af kortindløser (den virksomhed som sikrer, at betalingsmodtager får sine penge ved en kortbetaling, fx i Danmark Nets) til kortudsteder (fx et pengeinstitut), hver gang forbrugeren benytter sit betalingskort, for at kortudsteder kan få dækket sine omkostninger ved kortet. Forslaget søger at fremme det digitale indre marked ved at gøre kortbetalinger sikrere og billigere for både handlende og forbrugere.</p> <p>Der blev indgået en aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om MIF under det italienske formandskab, som nu afventer endelig godkendelse. Trilogforhandlingerne om PSD II er påbegyndt og forventes afsluttet under lettisk formandskab.</p>
Regulering af pengemarkedsfonde (Money Market Funds – MMF)	<p>Forslaget er fremsat i september 2013. Forslaget er fremsat i forlængelse af Kommissionens arbejde med at vurdere det såkaldte skyggebanksystem (dvs. den kreditformidling, der omfatter enheder og aktiviteter udenfor det almindelige banksystem). Forslaget vedrører specifikt regulering af de såkaldte pengemarkedsfonde for at adressere de systemiske finansielle risici, som sådanne fonde kan give anledning til. Forslaget har til formål at skærpe produkt- og likviditetsreguleringen af pengemarkedsfonde. Pengemarkedsfonde tager mod investeringer af indskudslignende karakter mhp. investering i ofte meget sikre, likvide og korte gældsinstrumenter, men indskud er modsat indestående i almindelige banker normalt ikke omfattet af nogen form for garanti. Regelsættet i forslaget supplerer direktivet vedrørende investeringsinstitutter (UCITS V) og direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (AIFMD).</p> <p>Rådet påbegyndte forhandlingerne under italiensk formandskab og det lettiske formandskab vil arbejde videre på forslaget, men forventer ikke at nå en generel indstilling i Rådet.</p>
Forslag vedr. strukturreform af banksektoren (Banking Structural Reform – BSR)	<p>Forslaget blev fremsat i januar 2014. Forslaget til strukturreform af banksektoren i EU er en opfølgning på Liikanen-ekspertgruppens rapport fra november 2012. Målet med forslaget er at reducere de systemiske risici, der følger af de stadig større og mere komplekse forbundne enheder i den finansielle sektor. Forslaget omfatter de største kreditinstitutter i EU og indeholder forbud mod handel for egenbeholdning uden sammenhæng til kundeaktivitet (såkaldt "proprietary trading") samt regler om adskillelse af nogle handelsaktiviteter (fx investeringsbankaktiviteter) fra kernebankforretningen (indlån og kreditgivning til husholdninger og små og mellemstore virksomheder).</p> <p>Forhandlingerne blev påbegyndt under græsk formandskab, fortsat under det italienske formandskab. Det lettiske formandskab vil arbejde på at opnå en generel indstilling på forslaget.</p>
Forslag vedr. regulering af benchmarks	<p>Forslaget er fremsat i september 2013. Forslaget regulerer indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter (fx referencerenterne LIBOR og CIBOR, valutaindeks og råvarebenchmarks). Formålet med forslaget er at regulere og skabe øget tilsyn med benchmarks samt forbedre kvaliteten af data og metoder for at sikre øget pålidelighed heraf og forebygge manipulation.</p> <p>Forhandlingerne i Rådet blev indledt under græsk formandskab og er fortsat under det italienske formandskab. Det lettiske for-</p>

	mandskab forventer at kunne nå en generel indstilling i Rådet.
Forslag vedr. revision af pensionskassedirektivet (Institutions for Occupational Retirement Provision – IORP)	Forslaget er fremsat i marts 2014. Hensigten med revisionen er blandt andet at sikre bedre ledelse og mere gennemsigtighed samt sikre de nødvendige tilsynsmæssige redskaber samt øge aktiviteten på tværs af grænserne med henblik på at styrke det indre marked vedr. arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser. Trilogforhandlingerne forventes at starte under det lettiske formandskab.
Forslag vedr. rapportering og gennemsigtighed for værdipapirfinansieringstransaktioner (Securities Financing Transactions – SFT)	Forslaget er fremsat i januar 2014. Forslaget har til hensigt at gøre nogle værdipapirtransaktioner, der blandt andet omfatter såkaldte genkøbstransaktioner og værdipapirlån, mere gennemsigtige i lyset af risikoen for, at disse aktiviteter migrerer over i den såkaldte skyggebanksektor (dvs. den kreditformidling, der omfatter enheder og aktiviteter uden for det almindelige banksystem). Det sker ved at parter, der deltager i disse transaktioner skal indberette oplysninger om disse aktiviteter til transaktionsregistre, der indsamler og vedligeholder data om transaktionerne. Trilogforhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet om SFT forventes at blive igangsat under det lettiske formandskab. Det lettiske formandskab forventer at kunne opnå en politisk enighed om sagen.

Skatte- og afgiftssager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning. Mellemsstatslig aftale af 1. december 1997.	Arbejdet med adfærdskodeksen, der skal bidrage til at forhindre skadelig skattekonkurrence inden for selskabsbeskatningen, varetages af EU's adfærdskodeksgruppe, der løbende påser, at medlemsstaterne ophæver eller ændrer deres ordninger, som er i strid med kodeksen (rollback), og at medlemsstaterne ikke indfører nye ordninger i strid med kodeksen (standstill). Gruppen arbejder også med anti-misbrug, gennemsigtighed og informationsudveksling i sager om interne transaktioner mellem koncernforbundne selskaber (transfer pricing), administrativ praksis og forholdet til tredjelande. ECOFIN skal behandle adfærdskodeksgruppens rapport om gruppens arbejde under det lettiske formandskab, dvs. vedr. 1. halvår 2015.
Selskabsbeskatning	Kommissionen fremsatte den 16. marts 2011 forslag om den fælles konsoliderede selskabsskattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)). Forslaget omfatter selskaber, som har aktivitet i flere EU-lande. I dag kan et selskab med aktivitet i flere EU-lande blive beskattet i alle disse lande efter deres forskellige skatteregler og under hensyn til de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster. Forslaget medfører, at selskabet kan vælge at opgøre en samlet skattepligtig indkomst efter ét sæt fælles EU-regler. Indkomsten fordeles mellem de berørte lande efter en fordelingsnøgle. Hvert land beskatter den del af selskabets indkomst, som henføres til det pågældende land. Det er kun metoden til beregning

	<p>af skattepligtig indkomst, der er fælles. Hvert EU-land bestemmer selv sin skattesats. Formålet med forslaget er at reducere de administrative byrder for selskaber med grænseoverskridende aktivitet, gøre det lettere at gennemføre grænseoverskridende omstruktureringer og hindre dobbeltbeskatning inden for EU.</p> <p>Forslaget har været drøftet på teknisk niveau på en række arbejdsgruppemøder, og drøftelserne forventes fortsat under det lettiske formandskab i 1. halvår 2015.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2015.</p>
Revision af rente/royaltydirektivet	<p>Kommissionen fremsatte 11. november 2011 et forslag til ændring af direktivet fra 2003. Forslaget omhandler regler for, at et EU-land ikke må beskatte renter og royalties, der betales af et selskab i dette land til et associeret selskab i et andet EU-land. Kommissionen foreslår, at et EU-lands pligt til at undlade kildebeskatning af renter og royalties bliver betinget af, at det selskab, der modtager betalingen i et andet EU-land, er omfattet af en effektiv beskatning i dette land. Kommissionen foreslår desuden at ændre definitionen af, hvornår et betalende selskab og et modtagende selskab er associeret, så den nuværende betingelse om direkte ejerskab på mindst 25 pct. ændres til direkte eller indirekte ejerskab på mindst 10 pct.</p> <p>Nogle EU-lande mener, at den foreslåede betingelse om effektiv beskatning skal udformes, så et EU-land fortsat skal skattefritage royaltybetalinger fra dette land til et selskab i et andet EU-land, som er omfattet af en særlig lav beskatning af royalties. Andre EU-lande er imod dette. Nogle EU-lande mener, at betingelsen om effektiv beskatning skal suppleres med en betingelse om en minimumsskat.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2015.</p>
Revision af energibeskatningsdirektivet	<p>Kommissionen fremsatte i april 2011 forslag til revision af energiafgiftsdirektivet, hvor målet er at sikre en mere rationel og målrettet energibeskatning, som kan være et centralt instrument til opfyldelse af EU's klima- og energimål. Med forslaget bliver CO₂-udledninger udenfor CO₂-kvotesystemet beskattet med en afgift på niveau med CO₂-kvoteprisen samtidig med, at der undgås overlapninger af de to systemer. Det foreslås at indføre en opdeling af den nuværende minimumsenergiafgift i en CO₂-komponent baseret på CO₂-emissionsindholdet i energiprodukterne og en energikomponent baseret på energiindholdet (GJ) i energiprodukterne. Sagen er teknisk behandlet på en række arbejdsgruppemøder. Rådet havde en første orienteringsdebat om forslaget den 22. juni 2012 og havde senest en debat i oktober 2014, hvor der ikke kunne opnås enighed. Det er usikkert om forhandlingerne om forslaget vil fortsætte under det lettiske formandskab, idet forslaget indgår på Kommissionens liste over forslag, der foreslås trukket tilbage. Sagen forventes ikke behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2015.</p>
Afgift på finansielle transaktioner	<p>På ECOFIN i juni 2012 blev det konstateret, at der ikke kunne opnås enstemmig tilslutning til Kommissions forslag fra 2011 om en afgift på finansielle transaktioner, FTT. Kommissionen fremsatte den 14. februar 2013 forslag til forstærket samarbejde om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Forslaget skal indføre en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner i (aktuelt) en gruppe af EU-lande.</p>

	<p>Politiske og tekniske drøftelser om det forstærkede samarbejde pågår. De ikke-deltagende lande, herunder Danmark, deltager i de tekniske og politiske drøftelser af forslaget til FTT som led i det forstærkede samarbejde sammen med de deltagende lande, men ikke-deltagende lande har ikke stemmeret.</p> <p>Sagen er behandlet på ECOFIN i 2. halvår 2014 og ventes behandlet igen i 1. halvår 2015. Det er fortsat uklart, hvilken form for FTT der evt. vil kunne opnås enighed om.</p>
Standardiserede momsangivelser	<p>Kommissionen fremsatte den 23. oktober 2013 et forslag om ændring af momsdirektivet for et mere enkelt momssystem. Det angår indførelse af en standardiseret momsangivelse, som medlemsstaterne skal være forpligtet til at anvende for alle typer af virksomheder.</p> <p>Forslaget er blevet drøftet på teknisk niveau på en række arbejdsgruppemøder. Der er i juni 2014 udarbejdet en fremskridtsrapport. Drøftelserne ventes fortsat under det lettiske formandskab i 1. halvår 2015.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1 halvår 2015.</p>
Fælles momsbestemmelser for rabatkuponer (vouchere)	<p>Kommissionen fremsatte i 2012 et forslag om ændring af momsdirektivet, for så vidt angår den momsmæssige behandling af transaktioner, som involverer rabatkuponer (vouchere). På nuværende tidspunkt findes der ikke fælles EU-regler på området, og EU-landene har derfor i tidens løb udviklet forskellige nationale løsninger. Formålet med Kommissionens forslag er at skabe klarhed over, hvordan sådanne transaktioner skal behandles.</p> <p>Forslaget bliver drøftet på teknisk niveau. Drøftelserne ventes at fortsætte under det lettiske formandskab i 1. halvår 2015.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2015.</p>
Emner inden for Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) med en EU-dimension	<p>Det lettiske formandskab forventes, at igangsætte arbejdet med de emner inden for BEPS-projektet, som har en særlig EU-dimension.</p> <p>Kommissionen forventes i denne sammenhæng, at fremsætte et forslag til direktiv om automatisk udveksling af oplysninger, som pålægger skattemyndigheder, der laver en grænseoverskridende skatteaftale med en virksomhed, at foretage automatisk udveksling af information til andre landes skattemyndigheder.</p> <p>.</p> <p>Sagen forventes behandlet på ECOFIN i 1. halvår 2015.</p>
Struktureret dialog om skattepolitikken under Konkurrenceevnepagten (Europluspagten)	<p>Det lettiske formandskab vil fortsætte den strukturerede dialog om skattepolitik inden for rammerne af Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten"), særligt med henblik på at udveksle bedste praksis, undgå skadelig praksis og fremme forslag til at bekæmpe svig og skatteunddragelse.</p> <p>ECOFIN vedtog senest en rapport herom til Det Europæiske Råd i december 2014.</p>

Andre sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
IMF/G20-møder	ECOFIN ventes løbende at drøfte og følge op på IMF- og G20-møder, særligt IMF's forårsmøde og G20-møderne for økonomi- og finansministre samt centralbankchefer.

Dagsordenspunkt 3: Præsentation af Kommissionens arbejdsprogram

KOM(2014)910

Resumé

Kommissionen har præsenteret sit arbejdsprogram for 2015. De primære udfordringer for medlemslandene og EU er af økonomisk natur, hvilket arbejdsprogrammets fokus på forskellige vækstfremmende initiativer afspejler. Arbejdsprogrammet drøftes i flere rådsformationer.

Baggrund

Kommissionen vedtog d. 16. december 2014 sit arbejdsprogram for 2015. Arbejdsprogrammet konkretiserer de politiske retningslinjer, som kommissionsformanden blev valgt på baggrund af i 2014.

Indhold

På det økonomiske og finansielle område vil Kommissionen blandt andet fokusere på investeringer, vækst og beskæftigelse, strukturreformer og finanspolitisk ansvarlighed, et styrket fælles marked, samt udvikling af ØMU'en. Disse prioriteter skal ses i lyset af de vigtigste økonomiske udfordringer, herunder høj arbejdsløshed, lav vækst og høj offentlig gæld.

En af de vigtigste initiativer er Kommissionens investeringsplan. Det forventes, at den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS) kan være klar i midten af 2015, og vil kunne mobilisere 315 mia. euro, som kan målrettes langsigtede investeringer indenfor transport, energi og digital infrastruktur, uddannelse, forskning, samt miljø.

Kommissionen vil endvidere fremme investeringer ved at forbedre erhvervs klimaet, bl.a. ved at fjerne lovgivningsmæssige og andre barrierer for investeringer, og ved at styrke det fælles marked. Kommissionen vil således præsentere en ny indre markedsstrategi for at realisere potentialet for styrket konkurrenceevne og jobskabelse.

Kommissionen vil støtte strukturelle reformer i medlemslandene mhp. at øge beskæftigelsen og reducere arbejdsløsheden, særligt for unge og langtidsarbejdsløse, og præsentere en pakke af tiltag rettet mod øget jobskabelse og styrkede kvalifikationer.

En central del af Kommissionens arbejde bliver fuldendelsen og implementeringen af den finansielle regulering i lyset af den økonomiske og finansielle krise, herunder vedr. banktilsyn og –afvikling. Kommissionen vil derudover fremsætte et forslag om krisehåndtering og afvikling af systemiske virksomheder i den finansielle sektor, som ikke er banker. Endelig vil Kommissionen fremsætte en plan for opbygningen af en kapitalmarkedsunion. Denne skal bl.a. diversificere finansieringsmulighederne og styrke adgangen til kredit for små og mellemstore virksomheder (SMV) samt styrke kapitalstrømme på tværs af det indre marked. Der vil blandt andet blive lagt op til en ramme for sekuritiseringer af høj kvalitet og forbedret standardiseret kreditinformation for SMV'er.

Kommissionen vil endvidere overveje forslag til styrkelse af den økonomiske og monetære union (ØMU).

Kommissionen vil prioritere at sikre fair beskatning og bekæmpe skattesnyd og -unddragelse og overvejer en handlingsplan på selskabsskatteområdet med initiativer, der tager højde for OECD-arbejdet (Base Erosion and Profit Shifting) og som skal sikre at beskatning finder sted der hvor indtægterne bliver skabt. Kommissionen vil

fremstille et direktivforslag, der pålægger skattemyndigheder, der laver en grænseoverskridende skatteaftale med en virksomhed, at foretage automatisk udveksling af information til andre landes skattemyndigheder.

Kommissionen vil også arbejde videre med bl.a. forslagene om en skat på finansielle transaktioner og direktivet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet holdning kendes ikke.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan overordnet støtte Kommissionens arbejdsprogram fsva. ECOFIN-sagerne. Holdninger til de forskellige sager fastlægges efter de normale procedurer, efterhånden som sagerne måtte blive aktuelle.

Andre landes holdning

Det forventes, at de øvrige lande fsva. ECOFIN-sagerne overordnet vil støtte Kommissionens arbejdsprogram.

Dagsordenspunkt 4: Økonomisk styring

KOM(2014)905, KOM(2015)12

Resumé

Evaluering af six-pack og two-pack

I lyset af den globale finansielle og økonomiske krise blev de økonomiske og finanspolitiske regler styrket igennem to lovpakker, six-pack'en og two-pack'en.

Kommissionen offentliggjorde sit foreløbige udspil til en evaluering af regelændringerne d. 28. november 2014 og fremlagde efterfølgende rapporten på ECOFIN d. 9. december 2014. Der er tale om en overordnet vurdering uden forslag til ændringer af EU's økonomiske regler. Den skal ses som et diskussionsoplæg mhp. drøftelser i Rådet og Parlamentet i løbet af 2015, hvorefter der kan komme konkrete forslag fra Kommissionen til justeringer af reglerne eller den praktiske gennemførelse af reglerne.

Baggrund

I lyset af den globale finansielle og økonomiske krise og indvirkningerne heraf på de offentlige finanser i EU-landene blev den økonomiske styring i EU styrket igennem to lovpakker. Den ene, six-pack'en fra 2011, hvor størstedelen vedrører alle EU-lande, omfatter bl.a. en styrkelse af det finanspolitiske regelsæt under Stabilitets- og Vækstpagten (SGP) samt en mekanisme til forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer. Den anden, two-pack'en fra 2013, vedrører kun eurolandene og omfatter bl.a. en fælles tidslinje for budgetplaner og finanslove m.v., styrkede tiltag til at sikre eurolandenes korrektion af uforholdsmæssigt store underskud og styrket overvågning af lande i finansielle vanskeligheder.

Det blev i forbindelse med lovgivningsprocessen aftalt, at Kommissionen skal gennemføre en evaluering af six-pack'en og two-pack'en i 2014 og herefter hvert femte år.

Indhold

Evaluering af six-pack og two-pack

Kommissionen offentliggjorde sit foreløbige udspil til evalueringen d. 28. november 2014 og fremlagde efterfølgende rapporten på ECOFIN d. 9. december 2014. Rapporten vedrører effektiviteten af six-pack'en og two-pack'en. Der er tale om en overordnet vurdering uden forslag til ændringer af EU's økonomiske regler.

Generelt er Kommissionens rapport positiv overfor de nuværende regler, men det påpeges, at der endnu er begrænset erfaring med reglernes funktion i praksis. Det nævnes kort, at reglerne er blevet meget komplekse, og at der er plads til forbedring mht. transparens og nationalt ejerskab.

Six-pack'ens styrkelse af Stabilitets- og Vækstpagtens præventive regler har skærpet landenes fokus på efterlevelse af deres mellemfristede mål, selvom man endnu ikke har haft mulighed for at observere, om reglerne fremmer konsolidering under en højkonjunktur.

Styrkelsen af Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende regler har vist gode resultater, idet underskuddene er nedbragt markant og mange lande er kommet ud af deres henstillinger om at korrigere uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Fokus på vigtigheden af holdbar gæld er desuden styrket med gældsreduktionsreglen.

Six-pack'ens proces om makroøkonomiske ubalancer er en klar styrkelse af samarbejdet om at forebygge og korrigere centrale økonomiske ubalancer, udover de offentlige finanser, men der er brug for at forbedre implementeringen af anbefalingerne.

Two-pack'en har sikret en højere kvalitet af eurolandenes finanslovsprocesser og budgetter, særligt ved at eurolandene fremlægger budgetplaner, som vurderes af Kommissionen og drøftes i eurogruppen mhp. at overvåge og sikre landenes efterlevelse af Stabilitets- og Vækstpagtens regler.

Rapporten skal ses som et diskussionsoplæg mhp. drøftelser i Rådet og Parlamentet i løbet af 2015, hvorefter der kan komme konkrete forslag fra Kommissionen til justeringer af reglerne.

Fleksibilitet i Stabilitets- og Vækstpagten

Dagsordenspunktet ventes også at omfatte en drøftelse af fleksibiliteten i de eksisterende finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, men det konkrete indhold kendes endnu ikke. Kommissionen ventes snarest at fremlægge en rapport om emnet.

Hjemmelsgrundlag

Direktivet og de fem forordninger i six-pack'en har hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 121(6), 126(14) og artikel 136 for tiltag, som alene vedrører eurosamarbejdet.

De to forordninger der udgør two-pack'en er hjemlet i artikel 136 i TEUF, i sammenhæng med TEUF artikel 121(6). Artikel 136 indebærer, at eurolandene kan vedtage foranstaltninger bl.a. med henblik på at styrke samordningen og overvågningen af eurolandenes budgetdisciplin.

Nærhedsprincippet

En evaluering af de fælles regler for økonomisk politik må nødvendigvis gennemføres på fællesskabsplan.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke fremlagt en udtalelse.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Evalueringen af de styrkede økonomiske regler har ikke i sig selv konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Evalueringen af six-pack'en og two-pack'en vurderes ikke i sig selv at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Evalueringen af six-pack'en og two-pack'en kan have positive samfundsøkonomiske effekter, i det omfang evalueringen understøtter de fælles finanspolitiske reglers mulighed for at bidrage til holdbare offentlige finanser, makroøkonomisk stabilitet og bæredygtig vækst i landene.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Evalueringen af six-pack'en og two-pack'en er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 9. december 2014. Six-pack'en blev senest forelagt udvalget forud for ECOFIN d. 4. oktober 2011. Two-pack'en blev senest forelagt udvalget forud for ECOFIN d. 5. marts 2013.

Holdning

Regeringen støtter EU's eksisterende finanspolitiske regler. Grundlæggende er de nuværende regler gode og understøtter sunde og holdbare offentlige finanser samt økonomisk og finansiell stabilitet som grundlag for vækst og jobskabelse.

Regeringen støtter, at der holdes fokus på implementeringen af reglerne, dvs. gennemførelse på nationalt plan og håndhævelse på EU-plan, samtidig med at der gøres brug af reglernes fleksibilitet på linje med gældende praksis.

Regeringen lægger stor vægt på, at eventuelle justeringer af reglerne er balancerede, således at man samlet set ikke slækker på reglernes ambitionsniveau og krav til landenes finanspolitik.

Resumé

Kommissionen har udsendt en meddelelse om anvendelsen af den indbyggede fleksibilitet i Stabilitets- og Vækstpagten, der uddyber, hvordan Kommissionen tolker og implementerer reglerne i praksis, særligt reglerne vedrørende investeringer (herunder indskud i den nye europæiske investeringsfond, EFSI), strukturelle reformer og konjunkturmæssige forhold. Kommissionen kommer ikke med forslag til ændringer af reglerne.

Kommissionen oplyser, at EFSI-indskud ikke tæller med, når de strukturelle budgetforbedringer opgøres i forbindelse med både den forebyggende og korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionen vil desuden se bort fra EFSI-indskud i forbindelse med beslutninger om, hvorvidt der skal gives en henstilling, hvis overskridelsen alene skyldes EFSI-indskuddet. Hvis både gælds- og underskudsgrænsen er overtrådt, kræves det desuden, at overskridelsen er både midlertidig og begrænset for at se bort fra indskuddet. Hvorvidt indskud vil tælle med i EU's opgørelse af den offentlige saldo (EDP-saldoen) er endnu ikke afgjort. Det vil blive afgjort af Eurostat i lyset af den præcise udformning af fonden.

Indskud i enkeltprojekter, der medfinansieres af EFSI, behandles under investeringsklausulen. Hvis alle krav er opfyldt, kan der gives dispensation til at afvige fra det mellefristede budgetmål (MTO) eller tilpasningen mod MTO.

Kommissionen peger i meddelelsen også på, at der under visse betingelser kan gives dispensation, både mht. den præventive og korrigerende del af Pagten, som følge af udgifter til strukturreformer, der forbedrer de offentlige finanser på langt sigt.

Desuden gennemgår Kommissionen reglerne fleksibilitet mht. konjunkturmæssige forhold. Det påpeges, at der er mulighed for at justere strammingskravene i den forebyggende del af Pagten afhængig af den økonomiske situation, på linje med hidtidig praksis. Mht. vurderingen af indsatsen for at leve op til kravene i henstillinger under den korrigerende del af Pagten, er den bl.a. baseret på strukturelle budgetforbedringer, som per definition er upåvirket af konjunkturerne.

Baggrund

Kommissionen har udsendt en meddelelse om anvendelsen af den indbyggede fleksibilitet i Stabilitets- og Vækstpagten, der uddyber, hvordan Kommissionen tolker og implementerer reglerne i praksis, særligt reglerne vedrørende investeringer (herunder indskud i den nye europæiske investeringsfond, EFSI), strukturelle reformer og konjunkturmæssige forhold. Kommissionen kommer ikke med forslag til ændringer af reglerne.

Indhold

EFSI: Medlemslandenes frivillige indskud på fondsniveau

Kommissionens offentliggjorde i slutningen af 2014 en plan for en fælles investeringsfond (EFSI), hvor der er mulighed for, at de enkelte medlemslande frivilligt indskyder kapital. Kommissionen har tidligere meddelt, at sådanne indskud vil blive behandlet "favorabelt" mht. til kravene i Stabilitets- og Vækstpagten. Meddelelsen uddyber dette.

Statistisk behandling af nationale indskud i EFSI på fondsniveau

Det står klart, at et lands indskud i fonden vil tælle med i den offentlige gæld, hvis landet finansierer indskuddet ved at optage gæld. Hvorvidt indskuddet vil tælle med i EU's opgørelse af den offentlige saldo (EDP-saldoen) er endnu ikke afgjort. Det vil

blive afgjort af Eurostat i lyset af den præcise udformning af fonden. Eventuelle garantier tælles først med i EDP-saldoen og gælden, hvis de aktiveres.

Behandling ifbm. implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

Kommissionen oplyser, at indskud i fonden ikke vil påvirke Kommissionens opgørelse af den strukturelle saldo, da indskud kategoriseres som en engangsudgift (one-off), som pr. definition ikke indregnes i struktursaldoen. For et land, som er underlagt den præventive del af Vækst- og Stabilitetspagten (dvs. et land som ikke har en EDP-henstilling, men som skal efterleve eller sikre fremskridt mod sit mellemfristede mål, MTO) betyder det, at et EFSI-indskud ikke vil påvirke vurderingen af landets tilpasning mod landets mellemfristede budgetmål. For et land som har en EDP-henstilling betyder det, at et indskud ikke påvirker størrelsen på de opgjorte finanspolitiske stramninger, som indgår i vurderingen af, om landet har efterlevet sin henstilling.

I overensstemmelse med forordning 1467/97 artikel 2(3)¹ og reglerne om hensyntagen til alle "relevante faktorer" vil Kommissionen anlægge den praksis, at der ikke vil blive givet en EDP-henstilling, hvis et land overskrider Pagtens 3 pct.-grænse mht. det offentlige underskud *alene* pga. et EFSI-indskud og overskridelsen samtidig er begrænset og midlertidig (i praksis tillades en overskridelse af de 3 pct. af BNP, som indebærer et underskud på mindre end 3,5 pct. af BNP og som varer i højst ét år). En overskridelse af Pagtens 60 pct.-grænse mht. den offentlige bruttogæld, som *alene* skyldes et fondsindskud, vil ikke føre til at der gives en henstilling.

EFSI: Medlemslandenes frivillige indskud på projektniveau

Udover muligheden for at skyde penge i den samlede fond, er der også mulighed for, at landene kan skyde penge direkte i enkeltprojekter, som fonden delfinansierer.

Statistisk behandling af nationale indskud på projektniveau

Den statiske behandling af disse indskud afhænger af typen af indskud:

- **Garanti:** Tælles først med i EDP-saldoen og gælden, hvis garantien aktiveres.
- **Egenkapitalindskud:** Hvis der forventes et afkast, der svarer til markedsvilkår, tæller et egenkapitalindskud ikke med i EDP-saldoen. Hvis indskuddet finansieres ved optagelse af gæld påvirkes bruttogælden.
- **Lån:** Et udlån fra et land til et investeringsprojekt tæller ikke med i EDP-saldoen, hvis det forventes tilbagebetalt. Hvis der optages gæld for at udstede lånet, vil det påvirke bruttogælden.
- **Tilskud:** Tilskud, der gives uden forventet markedsafkast, vil blive indregnet i EDP-saldoen. Hvis der optages gæld for at finansiere tilskuddet, vil det påvirke bruttogælden.

Behandling ifbm. implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

Frivillige indskud på projektniveau behandles i henhold til investeringsklausulen (se nedenfor).

Investeringsklausulen

Kommissionen vil anvende en såkaldt investeringsklausul i overensstemmelse med mulighederne under forordning 1466/97 artikel 5 og 9, som siger, at Kommissionen og Rådet skal tage højde for implementeringen af større strukturelle reformer, som har langsigtede positive finanspolitiske virkninger, herunder reformer der hæver den potentielle vækst, når man vurderer landenes efterlevelse af deres mellemfristede mål eller tilpasningen mod dette mål. Investeringsklausulen skal således give mulighed for at afvige midlertidigt fra MTO-reglerne for at fremme investeringer. Kommissionen fastslår, at følgende betingelser skal være opfyldt for at benytte klausulen:

¹ Forordningen foreskriver, at Kommissionen inddrager alle "relevante faktorer". Kommissionen definerer indskud i fonden som en relevant faktor. Hvis landet overskrider underskudsreglen og gældsreglen på samme tid, er der kun mulighed for at inddrage relevante faktorer, hvis underskuddet er begrænset og midlertidigt.

- (i) Landets BNP-vækst er negativ, eller landets BNP ligger mere end 1½ pct. under det potentielle niveau.
- (ii) Der er en sikkerhedsmargin til 3 pct.-grænsen mht. det offentlige underskud.
- (iii) Afbigelsen kan henføres til national delfinansiering af projekter, som er delfinansieret af EU, enten gennem Struktur- og Samhørighedsfondene, Transeuropæiske Net og Connecting Europe-programmerne eller EFSI. Samtidig skal projektet have en beviselig positiv effekt på det offentlige budget på lang sigt.
- (iv) Projektet må ikke erstatte nationalt finansierede investeringer.
- (v) Landet skal efterfølgende kompensere for den midlertidige afvigelse og opnå sit MTO indenfor fire år.

Strukturreformer

Den præventive del af Pagten

Kommissionen vil også anvende en såkaldt strukturreformklausul i overensstemmelse med forordning 1466/97 artikel 5 og 9. Strukturreformklausulen skal således give mulighed for at afvige midlertidigt fra MTO-reglerne for at fremme strukturreformer, som indebærer nogle omkostninger på kort sigt. For at kunne bruge klausulen kræves følgende:

- (a) Der skal være tale om *større* reformer.
- (b) Reformerne skal *styrke de offentlige finanser på lang sigt*. Styrkelsen kan både være i form af direkte budgetmæssige forbedringer og indirekte budgetmæssige forbedringer som følge af højere potentielt BNP.
- (c) Reformerne skal *implementeres fuldstændigt*. Dvs. at reformerne skal være vedtaget og der skal foreligge detaljerede oplysninger og en realistisk tidsplan. Implementeringen vil blive fulgt af Rådet og Kommissionen.
- (d) Den midlertidige afvigelse fra MTO eller tilpasningen mod MTO, må ikke overstige ½ pct. af BNP målt ved struktursaldoen. Desuden skal MTO opnås inden for fire år af afvigelsen.
- (e) Der er en sikkerhedsmargin til 3 pct.-grænsen mht. det offentlige underskud.

Hvis et land ansøger om at bruge klausulen, og opfylder kravene, gives dispensationen for det/de kommende år på forhånd. Viser Kommissionen efterfølgende overvågning, at landet ikke har implementeret reformerne, vil dispensationen blive trukket tilbage og Kommissionen tager de nødvendige skridt, hvis landet ikke overholder de den præventive del af Pagten.

Den korrigerende del af Pagten

I forbindelse med åbningen af en procedure for uforholdsmæssigt store underskud (EDP), fx en et konstateret underskud over 3 pct. af BNP, udarbejder Kommissionen en rapport om situationen, som inddrager "relevante faktorer", herunder strukturelle reformer, i henhold til forordning 1467/97 artikel 2. Hvis Kommissionen på baggrund af rapporten vurderer, at landet skal tildeles en henstilling, vil der desuden blive taget højde for planlagte strukturreformer i forbindelse med fastsættelse af henstillingens frist. Der tages også højde for strukturreformer i forbindelse med fastlæggelse af længden af en forlængelse af tidsfristen.

I alle tilfælde kræves at reformerne er klart specificeret, og at der foreligger en troværdig tidsplan. Kommissionen overvåger efterfølgende fremskridtene og tager de nødvendige skridt, hvis reformerne ikke implementeres. Kommissionen gør det yderligere klart, at man fortsat tager højde for pensionsreformer i forbindelse med ophævelsen af en EDP. Således er det muligt at lukke en EDP, selvom underskuddet ikke er bragt under 3 pct. af BNP, hvis overskridelsen er begrænset og *alene* skyldes omkostninger til implementering af pensionsreformer.

Konjunkturmæssige forhold

Den præventive del af Pagten

Ifølge forordning 1466/97 artikel 5 og 9 skal lande, som ikke har opnået MTO, som udgangspunkt foretage strukturelle budgetforbedringer på ½ pct. af BNP årligt. I "gode" tider bør stramningen være større og i "dårlige" tider kan den være mindre. Kommissionen vil fortsat tage hensyn til konjunkturerne ud fra principper, der definerer tilpasningskrav på baggrund af den økonomiske situation.

Den korrigerende del af pagten

Vurderingen af efterlevelse af henstillinger under den korrigerende del af Pagten bygger (i henhold til forordning 1467/97 artikel 3) bl.a. på de strukturelle budgetforbedringer, som er upåvirkede af konjunkturerne. Således kan et land få forlænget sin frist, selvom de nominelle stramningskrav ikke er opfyldt, hvis landet har gennemført strukturelle budgetforbedringer på linje med henstillingens stramningskrav, og hvis væksten har været lavere end ventet på tidspunktet for henstillingen. Kommissionen vil fortsat gøre brug af denne fleksibilitet i forlængelse af hidtidig praksis.

Fleksibilitet mht. et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller hele EU

Både den præventive (forordning 1466/97 artikel 5 og 9) og korrigerende del (forordning 1467/97 artikel 3) af pagten har siden 2011 indeholdt mulighed for at tilpasse alle euro- eller EU-landes stramningskrav i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag i hhv. euroområdet eller hele EU. Bestemmelsen er endnu ikke blevet benyttet, men Kommissionen oplyser, at den vil blive taget i brug, hvis situationen kræver det.

Hjemmelsgrundlag

Stabilitets- og Vækstpagten har hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 121, 126 og artikel 136 for tiltag, som alene vedrører eurosamarbejdet.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke fremlagt en udtalelse.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Investeringsklausulen, er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 9. juli 2013.

Holdning

Regeringen kan tage Kommissionens meddelelse om implementering af fleksibilitet i Stabilitets- og Vækstpagten til efterretning og konstaterer, at Kommissionens udlægning af fleksibiliteten ligger inden for rammerne af eksisterende regler og praksis. Man vil fra dansk side arbejde for, at det på linje med Kommissionens meddelelse fastholdes, at en eventuelt særlig behandling af EFSI-kapitalindskud bliver begrænset til netop sådanne indskud og ikke dækker andre udgifter og bliver afgrænset i overensstemmelse med reglerne.

Dagsordenspunkt 5: Forberedelse af G20-møde den 8.-10. februar 2015

Resumé

ECOFIN ventes at forberede den fælles EU-holdning til G20-mødet for økonomi- og finansministre samt centralbankchefer i Istanbul den 8.-10. februar 2015. Drøftelserne på G20-mødet ventes at fokusere på implementering af G20-landenes vækststrategier, fremme af investering i infrastruktur, finansiel regulering og tilsyn, IMF-reformer samt internationalt skattesamarbejde.

Baggrund og indhold

ECOFIN ventes på mødet den 27. januar at forberede den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for økonomi- og finansministre samt centralbankchefer den 8.-10. februar 2015 i Istanbul, Tyrkiet. EU vil på G20-mødet være repræsenteret ved det lettiske formandskab og Kommissionen i fællesskab.

Fra EU's side ventes man på G20-møderne blandt andet at lægge vægt på følgende:

Implementering af G20-landenes vækststrategier

G20 nåede på topmødet den 15.-16. november 2014 til enighed om en handlingsplan (Brisbane Action Plan), som via individuelle og kollektive forpligtelser til reformer og aktivitetsfremmende tiltag, skal søge at løfte G20-landenes samlede BNP-niveau i 2018 med mindst 2 pct. i forhold til det niveau, som landenes reformplaner fra efteråret 2013 allerede forventedes at sikre. Handlingsplanen omfattede ambitiøse og realistiske planer for landespecifikke tiltag og reformer til fremme af investeringer, øget beskæftigelse samt styrket handel og international konkurrence.

Fra EU's side støttes det tyrkiske G20-formandskabs fokus i 2015 på implementering af landenes vækststrategier. G20 bør på mødet i februar fastlægge eventuelle yderligere behov og fastlægge prioriteringen af reformindsatsen i 2015. EU støtter, at G20 fremhæver de tiltag, som vurderes at have størst væksteffekt, så overvågningen i G20 kan fokuseres på implementeringen af disse tiltag. Fra EU's side finder man endvidere, at G20 hurtigst muligt bør nå til enighed om en ramme for fælles evaluering af landenes tiltag og reformer, herunder i forhold til tidsfrister.

Investeringer og infrastruktur

På G20-topmødet i november 2014 opnåedes enighed om et globalt infrastrukturinitiativ – et flerårigt arbejdsprogram – som skal fremme øgede offentlige og private investeringer i infrastruktur, og dermed løfte den globale produktivitet og vækst. Til understøttelse af initiativet var der ligeledes enighed om at oprette et globalt infrastrukturcenter, der i første omgang i fire år skal fungere som fælles platform for informationsdeling mellem G20-myndigheder, den private sektor, udviklingsbanker og andre internationale institutioner.

Fra EU' side lægges vægt på, at Det Europæiske Råd i december 2014 endosserede investeringsplanen for Europa med henblik på at styrke jobs, vækst og konkurrenceevne. Planen ventes at kunne mobilisere 315 mia. euro i offentlige og private investeringer i 2015-17. Den nye europæiske fond for strategiske investeringer vil understøtte langsigtede investeringsprojekter i infrastruktur og investeringer i bl.a. små og mellemstore virksomheder. Samtidig vil yderligere initiativer til fjernelse af barrierer for investeringer og styrkelse af den reguleringsmæssige forudsigelighed bidrage til at gøre Europa mere attraktivt som investeringsområde, og dermed øge effekten af investeringsplanen.

Finansiel regulering og tilsyn

Fra EU's side finder man det vigtigt, at reformer af den finansielle regulering og tilsyn forbliver en central del af G20's arbejdsprogram for at opretholde det nødvendige poli-

tiske momentum til at bygge et globalt system baseret på et tæt samarbejde. Forslaget fra Financial Stability Board (FSB) om fælles rammer for landenes krav til globalt systemisk vigtige bankers kapacitet til absorbering af tab i tilfælde af konkurs eller afvikling, som endosseredes på G20-topmødet i november, og som nu er i offentlig høring, vil være afgørende for at fjerne de systemiske udfordringer relateret til globalt systemisk vigtige banker.

EU støtter arbejdet i FSB med genopretnings- og afviklingsrammer for andre dele af den finansielle sektor end banker, herunder central finansiell infrastruktur, og man ser frem til fastlæggelse af metodologien for udpegelse af globalt systemisk vigtige institutter og rammerne for politiktiltag over for disse. EU lægger vægt på, at der bør gøres fremskridt i G20 og FSB i forhold til globale koordinationsmekanismer for grænseoverskridende afvikling af banker og andre finansielle enheder. Endelig lægger EU vægt på det videre arbejde i 2015 i forhold til regulering af afledte finansielle produkter (OTC-derivater) og skyggebankssektorer.

Internationalt skattesamarbejde

Fra EU's side lægges vægt på, at skattegennemsigtighed bør være et særlig prioritet for G20 i 2015. G20 bør arbejde videre med alle de tiltag relateret til OECD-projektet rettet mod skatteunddragelse inden for selskabsbeskatningen, BEPS ("Base Erosion and Profit Shifting"), for at kunne færdiggøre disse i 2015. Samtidig er der behov for stærkt politisk lederskab for at sikre fremskridt i forhold til skadelig skattekonkurrence og den digitale økonomi. EU lægger stor vægt på implementeringen af G20 stats- og regeringschefernes godkendelse på topmødet i november 2014 af den fælles globale standard for automatisk gensidig udveksling af skatteoplysninger og aftalen om at påbegynde den automatiske udveksling af skatteoplysninger fra 2017 eller 2018. EU-landene har allerede vedtaget den nødvendige i EU-lovgivning med henblik på at kunne anvende standarden i EU fra 2017.

IMF reformer

IMF vedtog i efteråret 2010 – efter forudgående enighed i G20 – en pakke af reformer, som dels tilførte de hurtigt voksende emerging markets og udviklingslande betydeligt større kvote- og stemmewægt i IMF, dels at de avancerede europæiske lande forpligtede sig til at reducere sin repræsentation i IMF's bestyrelse med samlet 2 stole til fordel for netop emerging markets og udviklingslandene. Udestående amerikansk ratificering af reformerne betyder imidlertid, at reformerne ikke kan implementeres. Reformerne er efterfølgende blevet ratificeret i langt de fleste IMF-medlemslande, herunder alle 28 EU-lande, men endnu ikke i USA.

På den baggrund forpligtede IMF og G20-landene sig i april 2014 til at sikre et stærkt og tilstrækkeligt finansielt udrustet IMF. Samtidig opfordredes IMF til, såfremt USA ikke havde ratificeret inden udgangen af 2014, at bygge videre på sit eksisterende arbejde og stå klar med optioner for mulige næste skridt.

Fra EU's side bekræftes det, at vigtigste prioritet fortsat er at sikre hurtigst mulig implementering af 2010-reformerne. EU-landene er klar til at diskutere mulige optioner til nye skridt, og man forpligter sig til at søge at nå en aftale om en pakke af midlertidige tiltag, forudsat, at der er bred enighed herom blandt IMF's medlemmer. Således er EU-landene parat til at overveje midlertidige tilførsler af IMF-kvoter til udvalgte lande. Vedtagelse af midlertidige tiltag, som er i overensstemmelse med ånden i reformerne fra 2010, bør alene betragtes som midlertidige løsninger indtil 2010-reformen træder i kraft. Tiltagene skal ikke betragtes som substitut for hurtig reformimplementering.

EU finder det hensigtsmæssigt, at drøftelser om midlertidige tiltag på det forestående G20-møde inkluderer en fælles session med de øvrige medlemmer af IMF's ministerkomité, IMFC. Dette er nødvendigt for at sikre legitimiteten af disse drøftelser for hele IMF's medlemskreds.

EU-landene bekræfter nødvendigheden af at sikre et stærkt og tilstrækkeligt finansieret IMF. IMF bør forblive en kvotebaseret institution. EU-landene er åbne for at tage stilling til forslag, der yderligere sikrer, at IMF forbliver tilstrækkeligt finansieret i tilfælde af potentielle behov.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang, at det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell stabilitet.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side venter man at kunne støtte den fælles EU-holdning til G20-mødet.

Andre landes holdning

Landene ventes generelt at kunne støtte den fælles EU-holdning til G20-mødet.

Dagsordenspunkt 6: Forordning om benchmark-indeks på det finansielle område

KOM(2013)641

Resumé

Kommissionen fremsatte 18. september 2013 forslag til forordning vedrørende indeks brugt som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter.

Forordningens formål er at sikre investorbekyttelsen og styrke den finansielle stabilitet, samt modvirke manipulation. Forslaget skal ses i lyset af sagerne om manipulation med blandt andet LIBOR og EURIBOR.

Forslaget fastlægger krav til, hvorledes benchmarks fastsættes, og regler for aktører (markedsdeltagere), der medvirker til at fastsætte benchmarks. Forslaget fastsætter krav til for eksempel kvaliteten af data og metode ved fastsættelse af benchmarks, samt administrators overvågning af benchmarks, herunder at der skal være tilsyn med administrator. Der stilles skærpede krav til de benchmarks, som har den største betydning for de europæiske finansielle markeder ("kritiske benchmarks") og tilsynet med dem øges.

Baggrund

Kommissionen fremsatte 18. september 2013 et forslag, der skal regulere indeks brugt som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter. Forslaget fulgte ovenpå en række sager om manipulation med forskellige typer af benchmarks.

Med indeks forstås i forordningen et tal, som offentliggøres regelmæssigt på basis af fx en beregning ud fra forskellige priser eller værdier. Når et sådant indeks er brugt som referencepris for et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt, er det et såkaldt benchmark. Eksempler på internationale benchmarks er bl.a. referencerenterne London Interbank Offered Rate (LIBOR)² og European Interbank Offered Rate (EURIBOR)³. Eksempler på danske benchmarks er referencerenten CIBOR⁴. En referencerente defineres som en offentliggjort rente, der beregnes ved anvendelsen af en formel på baggrund af en række uafhængige stilleres⁵ individuelle indberetninger i henhold til aftale eller regler herom, og som har til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder. De danske referencerenter benyttes eksempelvis til at bestemme renten på mange kunders boliglån⁶.

Udover referencerenterne findes der mange andre typer af benchmarks, herunder på områder som råvarer, hvor benchmarks benyttes til at fastsætte prisen på eksempelvis olie, guld eller laks, på valutaområdet, hvor benchmarks danner grundlag for prissætningen i valutahandler og børsområdet, hvor benchmarks så som aktieindeks spiller en central rolle i formueforvaltningen.

² LIBOR er en referencerente, som en stillerbank vurderer, den selv kan låne pund sterling til på usikret basis fra andre banker.

³ EURIBOR er en referencerente for angivelse af euro-likviditet på usikret basis på interbank-markedet i euroområdet til pengeinstitutter med høj kreditværdighed.

⁴ CIBOR (Copenhagen Interbank Offered Rate) udtrykker den rentesats, som en bank er villig til at udlåne danske kroner til for en nærmere defineret periode. Andre danske eksempler er CITA (Copenhagen Interbank Tomorrow/Next Average) og T/N (Tomorrow/Next).

⁵ Stillere bidrager med inputdata til en administrator. Typisk er stillere til finansielle benchmarks finansielle institutioner.

⁶ Et eksempel er, at hvis Ciborrenten er 1,5 procent og kontrakten lyder på CIBOR + 3 procentpoint skal låntageren altså betale 4,5 procent i rente på sit lån. Stiger Ciborrenten til 1,6 procent skal låntageren betale 4,6 procent for sit lån. Falder Ciborrenten til 1,3 procent skal låntageren betale 4,3 procent for sit lån.

Da prisfastsættelsen af finansielle instrumenter og afregningen af finansielle kontrakter, herunder når forbrugere foretager huskøb, er det afgørende, at benchmarks nyder tillid blandt forbrugere og virksomheder.

De individuelle stillere til et benchmark kan have en egeninteresse i et bestemt niveau eller udvikling i benchmarket. Hvis der sker manipulation med et benchmark, vil det betyde, at investorer, der har købt finansielle instrumenter i tiltro til, at benchmarket afspejlede reelle markedsforhold, kan miste penge. En konsekvens af en sådan manipulation og tillidsbrud kan i yderste konsekvens være en underminering af den finansielle stabilitet, hvorfor det også har en betydelig samfundsmæssig interesse, at benchmarks fastsættes retvisende, og at der er tillid til disse.

En række større finansielle virksomheder er blevet pålagt betydelige bøder vedrørende manipulation af LIBOR og EURIBOR. Ligeledes er der undersøgelser i gang vedrørende manipulation af råvarepriser, herunder oliepriserne, og på valutaområdet.

Manipulationen af en række benchmarks har været mulig, fordi de indberetninger, der ligger til grund for fastsættelsen af benchmarks, kan indeholde et skønselement, og fordi benchmarks typisk er baseret på et begrænset antal indberetninger. Endvidere findes der ikke retningslinjer og kontrolforanstaltninger for fastsættelsen af benchmarks. Det er derfor ofte ikke muligt at teste validiteten af et benchmark.

I løbet af sommeren 2012 blev der ligeledes rejst spørgsmål om, hvorvidt danske referencerenter havde været fastsat for højt. Dette var baggrunden for, at Danmark som det eneste land i EU ud over Storbritannien har indført regler på benchmark-området. Finanstilsynet har siden 1. januar 2013 haft hjemmel i lov om finansiell virksomhed m.v. til at føre tilsyn med fastsættelsen af referencerenter i Danmark.

Finanstilsynet har foretaget en undersøgelse af CIBOR-renten i perioden 2009-2012. Finanstilsynet har i gennemgangen af internt materiale fra de institutter, som i perioden var stillere for CIBOR, ikke fundet dokumentation for lovovertrædelser, herunder hverken beviser for individuelle eller koordinerede aktiviteter af manipulerende karakter.

CIBOR er det væsentligste benchmark i Danmark. Finansrådet har skønnet, at der alene i Danmark findes CIBOR-relaterede finansielle kontrakter for mellem 5.000 og 7.500 mia. DKK.

Indhold

Formål

Forslaget fra Kommissionen skal bl.a. forbedre de principper, der følges, når benchmarks fastsættes og sikre, at der etableres kontrolforanstaltninger, der muliggør en verificering af benchmarks. I forlængelse heraf ønsker Kommissionen, at interessekonflikter i f.eks. kreditinstitutter undgås eller håndteres hensigtsmæssigt.⁷

Dernæst skal kvaliteten af data og metoder, der anvendes til at fastsætte benchmarks, forbedres. Endvidere skal sikres, at aktører, der deltager i fastsættelsen af benchmarks, kontrolleres, herunder at materialet, der leveres til fastsættelsen, er i orden.

Endeligt skal investorbeskyttelsen styrkes ved bl.a. at øge gennemsigtigheden ved fastsættelse af benchmarks.

Anvendelsesområde

⁷ Interessekonflikter kan bestå på flere niveauer f.eks. kan en person eller virksomheder, der foretager indberetninger til et benchmark, have en interesse i at stille et højere eller lavere niveau, da det indebærer en fordel for en position eller investering, hvis et samlet benchmark kan rykkes i opadgående retning eller nedadgående retning.

Alle administratorer⁸ af benchmarks reguleres i udgangspunktet. Nationale tilsynsmyndigheder skal føre tilsyn med disse på en række områder, jf. nedenfor.

Da antallet af benchmarks er meget stort, og da der er stor forskel på benchmarks, herunder deres betydning for økonomien og karakteren af de data, de er baseret på – fx data som allerede er regulerede overfor data baseret på vurderinger og skøn - har der blandt medlemslandene været bred enighed om at indføre en vis grad af proportionalitet.

I det seneste kompromisforslag fra formandskabet skal mindre og knapt så betydningsfulde benchmarks ikke underlægges samme krav som større og mere betydningsfulde benchmarks.

I det oprindelige forslag skulle alle administratorer *autoriseres* af tilsynsmyndighederne. I det seneste kompromisforslag er der visse administratorer, som ikke behøver at blive autoriseret, men som udelukkende skal *registreres* og dermed slipper for at skulle gennemgå samme omfattende procedure og tilsyn. Den nærmere opdeling mellem, hvem der falder i den ene og den anden kategori udestår fortsat i forhandlingerne.

Integriteten og tilliden til benchmarks

Forordningen fastsætter regler, der retter sig mod at sikre integriteten af og tilliden til benchmarks. Der stilles eksempelvis krav til kvaliteten af data og den metode, der anvendes i forbindelse med fastsættelsen af et benchmark, ligesom der stilles krav til administrators overvågnings- og underretningsforpligtigelse ved overtrædelser af forordningen.

Adfærdskodeks og krav til stillerne

Der stilles en række krav til stillerne af benchmarks. Fx skal stillerne til et benchmark (fx de banker, der melder data ind, som administrator benytter til at fastsætte det konkrete benchmark) acceptere det adfærdskodeks, som udarbejdes af benchmarkets administrator (dvs. den virksomhed eller organisation, som modtager data og kontrollerer data mhp. udarbejdelsen af det færdige benchmark). I Kommissionens oprindelige forslag skulle dette være juridisk bindende for alle parter. Dette er bortfaldet i det seneste kompromisforslag, hvor der dog fortsat er krav om, at dette kodeks godkendes af tilsynsmyndighederne.

Stillere er ligeledes pålagt at sikre kvalitet, pålidelighed og nøjagtighed af de data, der meldes ind til administrator, ligesom tilsynsbelagte stillere skal overholde visse krav til ledelsen såvel som forskellige kontrolforanstaltninger.

Gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse

For at sikre gennemsigtighed omkring benchmarks, herunder sikre investorbeskyttelsen, er der i forordningen også krav til offentliggørelsen af benchmarks. Administrator skal udover offentliggørelse af selve benchmarket også offentliggøre det bagvedliggende materiale.

Administrator og tilsynsbelagte enheder skal have passende foranstaltninger for det tilfælde, at et benchmark ophører. Det betyder blandt andet, at administrator sikrer, at der er en procedure for de foranstaltninger, administrator skal træffe, hvis et benchmark ændres eller ikke længere leveres. Tilsvarende skal de tilsynsbelagte enheder, der udsteder eller ejer finansielle instrumenter eller er part i finansielle kontrakter, som benytter et benchmark som reference, udarbejde planer for, hvorledes de vil forholde sig, hvis et benchmark ændres eller ophører og forelægge disse planer for tilsynsmyndigheden. De nærmere omstændigheder herfor skal præciseres i en efterfølgende teknisk standard fra ESMA.

⁸ Administrator er den fysiske eller juridiske person, der har kontrol med leveringen af et benchmark. I Danmark er det Finansrådet. F.eks. vil Finansrådet blive opfattet som administrator i relation til CIBOR.

Baggrunden for bestemmelsen skal ses i lyset af, at der under finanskrisen til tider har været tvivl om, hvorvidt allerede anvendte benchmarks ville ophøre, og hvad der ville ske med de kontrakter, der var indgået med en reference til disse benchmarks og havde lange løbetider, hvis disse benchmarks ophørte. Dette kan bidrage til at forstærke usikkerheden i en situation, hvor der i forvejen er markedsuro.

I Kommissionens oprindelige forslag var der desuden krav om, at finansielle virksomheder, der ønsker at indgå finansielle kontrakter med forbrugere, der baserer sig på benchmarks, var forpligtet til at sikre sig, at det givne benchmark var passende for forbrugeren. Da dette blev vurderet at være særdeles omkostningsfuldt og vanskeligt at dokumentere, er dette krav udgået i det seneste kompromisforslag. I stedet er der indsat et oplysningskrav, der betyder, at kunden skal være tilstrækkelig oplyst om, hvad benchmarkkontrakten er baseret på, til selv at kunne vurdere, om det passer til kundens behov.

Typen af benchmarks

Forordningen fastsætter særlige regler for visse brancher, f.eks. den finansielle sektor, og særlige krav til to typer af benchmarks: interbankrentebenchmarks (fx CIBOR og LIBOR) og råvarebenchmarks.

For så vidt angår interbankrentebenchmarks stilles der krav til datakvaliteten, krav til transparens i form af offentliggørelse af data, krav om et uafhængigt overvågningsudvalg og krav om revision.

I forhold til råvarebenchmarks stilles der krav til metodologien, dvs. alle kriterier og procedurer, der er anvendt til at udvikle benchmarket. Det drejer sig for eksempel om, hvordan administrator anvender inputdata, den specifikke volumen, gennemførte og rapporterede transaktioner, bud og tilbud m.v. i det givne benchmark.

Kritiske benchmarks

I forlængelse heraf lægger forslaget op til, at der skal gælde skærpede krav og øget tilsyn for benchmark som har en særlig stor betydning i Europa. I Kommissionens forslag defineres disse kritiske benchmarks på baggrund af, hvorvidt de indgår som benchmarks for finansielle kontrakter med en samlet nominel værdi på mindst 500 milliarder euro.

I det seneste kompromisforslag er dette kvantitative kriterie fastholdt, men suppleret med en vurdering af en række kvalitative kriterier såsom et benchmarks betydning for blandt andet markedsintegriteten, den finansielle stabilitet eller forbrugerbeskyttelsen.

Derudover er der indført mulighed for, at de kompetente myndigheder i et medlemsland – i Danmark Finanstilsynet – under visse omstændigheder kan udpege et benchmark med særlig stor betydning i det medlemsland til at være et kritisk benchmark på trods af at det ikke lever op til krav om at være kritisk i en europæisk sammenhæng. Det gælder for et benchmark, hvor flertallet af stillerne er hjemmehørende i dette land, og hvor det ville have en stor betydning for markedsintegriteten, den finansielle stabilitet eller finansieringen af husholdninger eller virksomheder i det pågældende land, hvis det givne benchmark eksempelvis ophørte eller blev manipuleret.

For et kritisk benchmark er der mulighed for, at tilsynsmyndighederne kan stille krav om, at visse tilsynsbelagte virksomheder, f.eks. banker, kan tvinges til at bidrage med data til det givne benchmark. Denne mulighed skal sikre mod, at et benchmark, der har særlig stor betydning, ophører med at eksistere fra den ene dag til den anden, eller mod at der er så få stillere, at risikoen for manipulation eller misvisende data bliver for stor.

Derudover lægges der op til, at tilsynet med de kritiske benchmark skal foregå i tilsynskollegier med deltagelse af tilsynsmyndigheder fra de lande, som det givne benchmark anvendes, ledet af den fælleseuropæiske tilsynsmyndighed på værdipapirområdet, ES-MA. Det gælder ikke for eventuelle "nationale kritiske benchmark", jf. ovenfor.

Krav til ækvivalens

Forordningen opstiller regler for brug af benchmarks inden for såvel som uden for EU. Det betyder, at tilsynsbelagte enheder alene må anvende benchmarks som en reference til deres finansielle instrumenter og kontrakter, hvis de er leveret af en godkendt administrator. Ønsker tilsynsbelagte enheder at anvende benchmarks fra administratorer i tredjelande, skal administratorer af benchmarks opfylde en række kriterier, der grundlæggende sikrer, at kravene til disse i vid udstrækning svarer til kravene for administratorer inden for EU. Det er op til ESMA at vurdere, hvorvidt administratorer fra tredjelande kan betragtes som ækvivalente. Der er fortsat drøftelser i Rådet i forhold til, hvilke kriterier der konkret skal være opfyldt.

For at sikre sig, at det også er muligt at benytte benchmarks fra administratorer uden for EU, indtil disse har gennemgået en fuld ækvivalensvurdering – og at finansielle kontrakter bundet op på disse ikke frafalder den dag reguleringen træder i kraft – introducerer det seneste kompromisforslag en række overgangsbestemmelser. Disse overgangsbestemmelser drøftes ligeledes fortsat i Rådet.

Sanktioner

Endelig indeholder forslaget bestemmelse om den kompetente myndigheds rolle og beføjelser, herunder hvilke sanktioner der skal gælde ved overtrædelsen af forordningen samt samarbejde med andre kompetente myndigheder. I Kommissionens oprindelige forslag er der lagt op til, at der skal anvendes administrative sanktioner samt minimumsbøder.

I det seneste kompromisforslag er der på blandt andet dansk foranledning lagt op til, at medlemslandene har valgfrihed mellem at benytte administrative og strafferetlige sanktioner i lighed med en række andre finansielle retsakter.

Hjemmelsgrundlag

Hjemmelsgrundlag for forslaget er artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) og skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, jf. den almindelige beslutningsprocedure. Denne indebærer, at vedtagelse i Rådet sker med kvalificeret flertal.

Nærhedsprincippet

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, hvilket særligt skal ses i lyset af, at benchmarks anvendes bredt af en lang række aktører på det finansielle marked, og at det finansielle marked er karakteriseret ved at være grænseoverskridende.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets økonomiudvalg har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Ordføreren Cora van Nieuwenhuizen (NL, ALDE) har udsendt sit første udkast, der udpeger en række fokusområder.

Ordføreren ønsker et bredt anvendelsesområde, men med en større grad af proportionalitet.

Ordføreren foreslår, at definitionen af kritiske benchmarks udvides til at også at omfatte en række kvalitative kriterier, ligesom ordføreren foreslår at introducere muligheden for national udpegning af kritiske benchmarks (hvilket som nævnt også indgår i formandskabets kompromis) samt at det skal være muligt for medlemsstater at foreslå et givent benchmark i et andet medlemsland bliver anset som kritiske, selvom de ikke er kritiske i europæisk forstand. Hensynet skulle være, at sådanne benchmark kan have betydning for aktører i andre lande, uagtet at der ikke er tale om kritiske benchmark.

Ordføreren foreslår derudover, at anvendelse af benchmarks fra tredjelande gøres mere fleksibel, således at der blot stilles krav om, at benchmark fra et tredjeland skal overholde internationale regler på området (gældende IOSCO-principper⁹), før de kan anerkendes inden for EU.

Ordføreren foreslår desuden at lempe kravene i forhold til gennemsigtighed, således at der ikke stilles krav om offentliggørelse af metoden, der ligger bag udregning af et givent benchmark, i de tilfælde, hvor metoden fx ikke alene bygger på rå data og der derfor kan være et beskyttelseshensyn i forhold til selve beregningsmetoden og de aktører, der har udviklet denne.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Finanstilsynet har fået hjemmel i lov om finansiel virksomhed m.v. til at føre tilsyn med referencerenter f.eks. CIBOR (Copenhagen Interbank Offered Rate), CITA (Copenhagen Interbank Tomorrow/Next Average) og T/N (Tomorrow/Next). En referencerente defineres i dansk lovgivning som en offentliggjort rente, der beregnes ved anvendelsen af en formel på baggrund af en række uafhængige stilleres individuelle indberetninger i henhold til aftale eller regler herom. Den har til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og deres kunder.

De fremsatte regler fra Kommissionen har sammenfald med de allerede eksisterende danske regler, dog er forordningens anvendelsesområde bredere, herunder er der i forslaget regler, som ikke genfindes i de nuværende danske regler. Det forventes, at de nye danske regler om referenceregler skal ophæves, såfremt forslaget bliver vedtaget, idet Kommissionen har valgt at fremsætte en forordning, der er direkte anvendelig og ikke kræver implementering i dansk ret.

Særligt henledes opmærksomheden på, at Kommissionens forslag i forhold til de danske regler som beskrevet ovenfor indeholder et helt nyt tilsyn med de aktører, der sætter benchmarks (forordningen anvender begrebet administratorer). Fremadrettet er det hensigten, at administratorer – i hvert fald i visse tilfælde, jf. ovenfor - skal have en tilladelse og underlægges et egentligt tilsyn.

I dag har Finanstilsynet alene hjemmel til at føre tilsyn med stillerne i referencerenter, dvs. de banker, der indberetter til en administrator f.eks. Finansrådet. Finanstilsynet har ikke hjemmel til at føre tilsyn med administrator i dag. Derudover vil Kommissionens forslag til forordning medføre en række andre krav, som ikke er medtaget i de danske regler på området, ligesom der vil gælde regler for andre typer af benchmarks end interbankrente-benchmarks, der som de eneste er reguleret i Danmark.

I medfør af lov om finansiel virksomhed m.v. § 343t og § 343u har Finanstilsynet hjemmel til at føre et processtilsyn med referencerenter.

Overordnet fremgår det af lov om finansiel virksomhed, at stillerne ved fastsættelsen af interbankrenter skal sikre, at rammerne for fastsættelsen er betryggende for kreditinstitutter og disses kunder. Finanstilsynet skal fremadrettet føre tilsyn med, at rammerne for fastsættelsen af referencerenter er betryggende.

Udover bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed m.v. har Finanstilsynet fået bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse, der nærmere fastsætter krav til kreditinstitutters organisation og ansvarsfordeling på dette område, krav til hvorledes referencerenten fastsættes, herunder krav til indberetningsprocessen, samt kontrolforanstaltninger, herunder tilsyn.

9 International Organisation of Securities Commission (IOSCO).

Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. januar 2014, mens en række bestemmelser, der krævede omstilling af branchens IT-systemer, først trådte i kraft fra 1. juli 2014.

Statsfinansielle konsekvenser

Da forslaget fremsættes som en forordning har det direkte retskraft.

Forslaget har et bredere anvendelsesområde end de eksisterende danske regler og vurderes derfor ikke at kunne håndhæves inden for Finanstilsynets eksisterende ressourcer, men vil kræve 1-2 årsværk ekstra. Forordningen forhandles dog fortsat, og anvendelsesområdet er endnu ikke afklaret, hvorfor der ikke kan foretages en endelig ressourcevurdering på nuværende tidspunkt.

Finanstilsynet finansieres ved gebyrer på de finansielle virksomheder.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at bidrage til et mere gennemsigtigt marked for benchmarks til gavn for investorerne, den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien, idet tilliden til benchmarks styrkes.

I Danmark er der allerede regler på området, og elementer i forslaget fra Kommissionen er allerede gældende ret i dag. Forslagets anvendelsesområde er dog bredere end i den nuværende danske lovgivning på området, der betyder, at nye virksomheder kan blive omfattet af reglerne, ligesom nye virksomheder/organisationer vil blive underlagt tilsyn. Det vil primært rette sig mod den finansielle sektor. Der er dog endnu stor usikkerhed om anvendelsesområdet for forordningen pga. den meget brede definition af benchmarks.

Kravene til administratorer af benchmarks vil medføre løbende administrative omkostninger og omstillingsomkostninger for disse administratorer, som ikke nødvendigvis i dag har den nødvendige organisatoriske, tekniske og ressourcemæssige struktur til at blive underlagt et sådant tilsyn.

Stillere af benchmarks vil også opleve løbende administrative omkostninger og omstillingsomkostninger, herunder som følge af kravene til gennemsigtighed, forbrugerbeskyttelse, adfærdskodeks mv.

Antallet af berørte virksomheder er svært at vurdere, men det skønnes, at mindst 6 større finansielle virksomheder, 1 administrator og dertil flere virksomheder og administratorer uden for det finansielle område berøres af forslaget afhængig af anvendelsesområdet. Udover i den finansielle sektor anvendes benchmarks inden for bl.a. olie- og fødevarerbranchen, hvorfor flere virksomheder og eventuelle administratorer også vil blive berørt af forslaget.

Beregninger i forordningens konsekvensanalyse viser, at den gennemsnitlige administrator vil opleve omstillingsomkostninger for ca. 700-800.000 DKK og herefter løbende administrative byrder for ca. 250.000 DKK årligt. Derudover vurderes stillere at opleve omstillingsomkostninger for ca. 200.000 DKK og herefter løbende administrative omkostninger for ca. 50.000 DKK årligt.

Høring

Forslaget har været i høring i EU Specialudvalget for den finansielle sektor frem til den 9. oktober 2013. For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat fra den 19. marts 2014.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forordningsforslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalget. Grund- og nærhedsnotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg 19. marts 2014.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter det seneste kompromisforslag fra formandsskabet, der kan være med til at genskabe og øge tilliden til de finansielle markeder samt styrke investorbeskyttelsen. Da flere elementer i forslaget allerede er gældende ret i Danmark, er der fra dansk side interesse i at fremme forslaget med henblik på at skabe ensartede konkurrenceforhold i EU.

Der bør være proportionalitet mellem et benchmarks samfundsmæssige betydning og de byrder, der pålægges de virksomheder, som administrerer eller er stiller til dette benchmark. Da der er stor variation i typerne af benchmarks, bør der ligeledes være proportionalitet mellem, hvor stor en risiko, der er for manipulation af et givent benchmark, og de krav, der stilles til administratorerne af disse benchmarks. Regeringen arbejder derfor for at sikre denne proportionalitet ved blandt andet at indføre differentierede krav til forskellige benchmark, der betyder at ikke alle benchmarks eksempelvis skal godkendes af myndighederne, men kun registreres... Ligeledes arbejdes der fra dansk side for, at fx Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks ikke omfattes af anvendelsesområdet i forslaget, fordi der er tale om en offentlig myndighed, der allerede er underlagt kvalitetssikring. Dette vurderes at være opfyldt i det seneste kompromisforslag.

Regeringen lægger vægt på, at benchmarks, som har en særlig stor betydning for den finansielle stabilitet eller hvis udsving kan have stor betydning for finansieringen af husholdninger og virksomheders forbrug og investeringer, underlægges skærpede krav og øget tilsyn. Det gælder også benchmarks, som har særligt stor betydning i et enkelt medlemsland, hvorfor regeringen lægger vægt på, at det bør være muligt for medlemslandene at kunne udpege sådanne nationale kritiske benchmarks. Dette er imødekommet i det foreliggende kompromisforslag.

Regeringen ser positivt på, at ESMA indgår i tilsynet med kritiske benchmarks via tilsynskollegier. Regeringen arbejder for, at dette fastholdes.

Danmark har under forhandlingerne lagt afgørende vægt på at sikre, at det ikke er specificeret, at der skal være tale om administrative sanktioner, men at medlemsstaterne frit – som i andre retsakter på det finansielle område – kan vælge mellem administrative og strafferetlige sanktioner. Det er efterlevet i kompromisforslaget, hvorved Danmark kan fortsætte sin nuværende praksis.

Andre landes holdning

Der er generel bred opbakning blandt de øvrige medlemslande i forhold til at regulere benchmarks. Der er dog fortsat visse udeståender, som skal håndteres før kompromisforslaget kan opnå den fornødne støtte. Det drejer sig blandt andet om udpegning og regulering af de kritiske benchmark samt ESMA's mulighed for at foretage bindende mediering i tilfælde af uenighed mellem nationale tilsynsmyndigheder.